

DÜSEVNI LISZT

Mészecsne verszke novine.

Podgovorni reditel: LUTHÁR ÁDÁM v Püconci.

Pom. reditela: Fliszár János i Kováts Stevan
v M. Soboti.

Lasztnik i vödávnik: Prejkmurszka evang. sinyorija.

Cejna na cejlo leto 20 din., v zvänsztvo 30 din., v
Ameriko 1 Dol., edne numere 2 din.

Rokopiszi sze v Püconce májo posilati.

Naprejplacsilo gorivzeme vszáki ev. düh. i vucsitel.

Szobotskoga Ev. 'Zenszkoga Drűztva 25. lètnice jubileum.

Januára 10. je drűzalo mésztno Evang. 'Zenszko Drűztvo 'ze prvle namenjeni, ali za voło povódní odvřzeni ószvetek. Ete dén naveke nepozábleri i znameniti dén osztáne pri vszè, ki szo vu nyem priliko meli tál vzèti. Ze-vszè sztráni sze je obilno glászilo i csüte szo ete řecsi: »Ták-se je li Ev. 'Zenszko Drűztvo szpodobno produktirati«. Pozdignyena zavèdnoszt je napunila vszákoga, vadlűványe szvoje lűbècsega evangelicsanca, ár szmo sze nè szamo vu dühi podigávali i bogatèsi grátali pri poszlűhsányi edne od te drűge naszladnèsi szvétí predg, nego proti szvétoj veri nasoj szmo z nebeszkim obcsűtenyem vu szrdci napunjeni i vu dühi navdűseni. Vu velikom racsűni nazòcsi bodòcsi drűge vere nasi bratje i priátelje szo tűdi z-návèksov zadovolnosztjov szvedocsili od oni, stera szo vidili i szlihsali, od Evang. 'Zenszkoga Drűztva, od evang. vere i nyè apostolov.

Csi je bár Trèkrálov dén 'ze mino, dönok szo pa jan. 9. naso gmajno trijè velikoga znánya gosztjè pocsesztili, pozdrávlanje szo nam prineszli od nász dalecs 'zivosci verebratov nasi. Od szuncsevnooga zhoda szo prisli, szunca szvekloszt i toplòcso szo prineszli vu etom pűsztnom zimszkom vrèmeni. Nasi trè králov imèna známo, oni szo bilí: Dr. Popp Filip zagrabecski ev. senior, Tarcaj Andor z-Antonováca i Sostaréc Ferenc Legrádcski ev. dühovnik.

V-szoboto vecsér szo Benko Jo'zef seniorát-ni inspektor prijaznivo prijali pri sztòli szvojem

té prijètno gosztè i zevszèm dobrim hűtűi nyim szlűziti. Tam szo poszlűhsali z-velkov radosztjov vezdásnyega vrèmena csűdno nápravo: rádion.

V-nedelo vu rédnom vrèmeni ob 10. vòri sze je zacsnola ószvetna Bòza szlűzba. Ogengaszilzsko drűstvo je v-ószvetnoj ópravi z-zásztavov vòrukivalo i vu cèrkvi gori nasztanolo. Cèrkev sze je nabito napunila z-pobòdnimi vernikmi. Blűzi trijezero lűdi sze je sztiszkávalo v-nyè i za doszta presztranna cèrkev je premála bila, tak da sze ji je doszta vònè zadrgnolo. Po szpèvanyi pob. peszmi szo Sostaréc Ferenc dühovnik Bogá moliti pred oltárom, potom je mésztna delárda pod vodsztvom Ru'za Ferenc kántorvucsitela szrdce gibajòcso lèpo vkűpglaszno peszem popèvala. Za nyòv szo Dr. Popp sinyòr sztòpili na predganco. Náleznoszt rűm sze csűje vu presztranoj cèrkvi. Vszákoga gláva sze naprè nategűje. Vszákò okò tá glèda.

Vu Prèkmurja ev. cèrkvi je esce horvatska rècs nè csűta; Bòg drági, kaksza de tá horvatska predga? Jeli bomo jo razmeli? I pòleg toga szo 'ze vszi csűli od zagrabecškoga, velike znanosztí mòdroga govorènya szeniora. Jeli zisztinom tak prijètno govorijo? Tá pitanya szo bilá na vszákoga vernika vűsztaj.

Pocsaszom, razmeto szo zacsnoli predgo: „Pozdráv, toplo dèszno szem prineszao od horvatski evangelicsancov. Kák evangelicsanszki vas brat szem eti, ki on Krisztusov mir glászim, steri bogatoga vcsiní toga vbògoga, gde toga Krisztusovoga míra nega, tam sziromaski i osztávleri osztáne esese i te návèksi bogátec. Glászim vam Krisztusa lűbèzen, stera szegrèva, v-kűpprikapcsi, mocana vcsiní národe.«

Zezávali szo sze na velikoga horvatskoga szpěvnika Preradovicsa versus, steri právi: „to drúgo postúj, szvoje nepüsztí“. Pôleg té náloge szo opomínali poszluhsávce na postüvanye drúge vere i k szvojoj escse i vu pregányanyi sztálnoszt.

Bojdi veren notri do szmrí, tó naj bode nasa vodna rêcs, teda zadobímo vekivecsnoga 'zítka nepověhnyeno korôno.

Tó je bio krátki zdržétek one horvatske predge, stera je kak táksa prva bila vu nasoj cěrkvi. Od stere lehko pověmo, ka szmo jo do náměnsęga tála vszákó rêcs razmíli, szvedocsi tó on globoki nászhaj, steroga je té veliki govornik doszégno. Escse z-toga nábole mlácsnoga csloveka ôcsi, od steroga je znáno, ka nika nemára za vero, sze je zbudíla i dojtekla po obrázi edna, edna topla szkuza.

Za Dr. Popp szrdcá obhoděcsov predgov szo goszpá Kotnikojca z-Marburga z-lěpim prijětim glászom solo (szami) popěvali po Kováts Annuske orgol szprevájanyem.

Potom szo Tarcay Andor dühovnik vu vogszskom jeziki predgali od Márie i Márthe. Vu govorenyí szo vőrazlo'zili, ka one matere, stere sze szamo za szvoje decé 'zvis, oblecsalo, z-recsjóv za tēla potrebőcse szkrbijo, to Bibliej Márho naszledűjejo. Ali Jezusa hvále szo szamo li one matere vrědne, stere Mário naszledűjejo, stere szvojo deco pricájti k-Jezusi pelajo, navcsíjo jo vu nyem' vervati i k-nyemi sze moliti. Za moli-

tevjav i blagoszlovom je pá dalárda popěvala, z-sterim sze je Bo'za szlűzba dokoncsala.

Verníci szo vu cělom racsúni vu cěrkvi osztali i tál vzěli vu 'Zenszkoga Drűstva őszvetnom jubilálnom gyűlěsi. Pri pred oltárom gori posztávlenom sztóli szo Dr. Sömen Lajosova, Drűstva predszednikojca, Kardosica podpredsednikojca, Necnecsojca pěneznikojca i Jarnevicojca odebránsztva kotriga goszpé szedle. Predsednikojca szo vogszski z-naszledűvajőcsim globoko prehodjenim govorenyem ődprli gyűlěs, pozdrávlavsi nazőcsi bodőcse.

Ünneplő közönség!

A mai napon e szent helyen összehozott bennünket a testvéri szeretet, hogy megünnepelhesük nőegyletünk 25 éves jubileumát és hálával gondolhassunk elődeinkre, kik voltaképen megalapítói voltak egyletünknek és kezünkbe adták annak további vezetését és fejlesztését.

Mi az utódok lelkünk egész melegével karoljuk át nőegyletünket és minden törekvésünk oda irányult, hogy Istennek segítségével magasztos hivatásunkban méltó utódai legyünk megalapító testvéreinknek.

Nehéz az idők járása felettünk. És ha ebben a helyzetünkben is — mégis feltekintünk a magas egékbe, széjjel nézünk kissé körülöttünk és bele is pillantunk abba a sötét jövőbe, találunk a sok jaj-szó közepette is egy reménysu-

Podlíztek.

Ágica je odpüsztíla.

Máli román. 'Zítka kěp. Poszl. Fliszár János.

II.

Prosznáci.

Sándor pojbar je 'ze obtřetjim nasztrěgno notri vu kűhjo z-bicsom i z-csígov.

— Mama! escse szo sze itak nē szpekle pogacse?

— Hja moj szin, z-tē dnez nemo jeli? Na ütő je pecsém, ár mo naszenye gnali teocsicska i csi bos vrli, te bos tí tūdi znamí sō.

— Ah da de tō fáino! . . . Ali záto bi edno pogacso dnez tūdi rad meo!

— Vcsaszi bos lehko jo dober zmőcsaj. Rávno zdá mōti Ágica. Sándor pojbar je z-kiszilim obrázom mandigao vő, ali komaj kak je

prěk praga djao nogō, brezi dűske glaszno kri-csēcsi je nazá notri szkocso.

— Mama, Mama! Tű szo — Benko Stevan ocsa, pa Jancsi, 'Zilavcov Jancsi!

Za Bo'zo volo! — gde mi je te csízti főrtoj? . . . Tí Ága! — posepnola je deklíni vu vűha. — té szo zagvűsno v-őgledí prisii! . . . Jasz idem vcsaszi 'znyimi vu hízo, ali tí tūdi notri pridí. Ár sze tō tak sika . . . pa k-tomi escse, szí je vrědno od toga premislávati, ár na Jancsia doszta véksi jus csáka, kak na Bál'nta. . . . Lěpa velka vrědnoszt! Tak szí zmiszli! . . .

Magda mati obē dvē rokē naprē držécsa i 'znyimi, liki z-perotami plakotajőcsa, híti pred goszté i pojbar Sándor k-nyē podleczeni, liki mészeca blodécsa zvězda znyōv vréd. Ali nē szta minōli dvē minútí, ka sze je pá nazá v-kűnyo pōbrao.

— Ágica! moje dēte, hodi 'ze tí tūdi notri! . . . Ali, ni gde szí, moj golób? Hodi 'ze naprē ednōk, ár te csákajo, Jasz bom nyim pa teccasz neszla pogacse.

garat, a hit sugarát, az egy Ur Istennek, a mi Istennünknek a hitét, a ki megvéd és megáld minket.

Ez a hitsugár volt az, mely életre hívta 1900 évi október 28.-án, már megboldogult dr. Gyurácz Ferenc püspökünk intelmére, a mi evangélikus nőegyletünket és ez a hitsugár az, melynek segédelmével ma ezen nőegylet 25 éves jubileumán itt e szentelt helyen egybegyűlhettünk.

25 év nagy idő. És ha a mi egyeletünk 25 évének a tanulságait levonni akarjuk, úgy a legnagyobb szolgálói leszünk Istenünknek. Az egyelet voltaképpen azért alakult, hogy szolgálja az Isten hitét és törölje le e gyarló földön élő emberiség könnyeit. Ha valaha, úgy ma különösen ez kötelessége társadalmunknak. Vagyis első sorban a hitéletet kell kimélyíteni, mert ez egyensúlyba hozza újra a lelkeket, visszaállítja a tekintély és szeretet uralmát, a mikre mind a mai excentricitásra hajló korban feltétlenül nagy szükség van, — másod sorban a sociális érzést kell praktikus formájában terjeszteni. A maga szerény körében ezeket a célokat szolgálta egyeletünk a múltban és fogja szolgálni a jövőben is, menten minden széthúzásól, mert ez a mai élet megrontója.

Istent és embert szolgálni a fenti értelemben, — ennél szebb célt én nem tudok kitűzni az egyeletnek a mai jubiléris közgyűlésen sem.

Abban a reményben, hogy vállvetett erővel és Isten segélyével ezen céljainkat elérjük, midőn mindenekelőtt szívből és szeretettel üdvözlöm az egybegyűlt ünneplő közönséget, ezennel a mai jubiléris közgyűlésünket meg is nyitom.

Na stero szo Sostaréc Ferenc dühovnik horvatske sinyorie pozdráv tolmacsi 'Zenszkomi drůžtvi vu nasem maternom jeziki, vu gorécs iszkrenom, od navdúsenosztí napunyenom govorěnyí. Med drůgim szo eta pravili: „Gda je Marija porodila Jezusa, zimszka nōcs je bila. V-tisztoj stalici je nē meo poszla szrebrar, zlatar, nē je bilō tam niksega pohistva. Dōnok gdē bi bila edna králevszka palacsá, stera bi bole vrēdna bila prijěti Zvelicsitela, kak ona mála stalica, stero je Maria napunila z-molítvami, naszípala z-lübéznosztjov i z-poníznoosztjov. Cēli szvét nebi mogao datí lepse zibele, kak przi Marije; 'zomatno-zlato-szvilnatna poszteína nebi tak dobra bila, kak Marijine roké, z-sterimi je odevala, pokrivala, gladila Jezusa. Marija je példa vszákaj 'zenszki. Té je nájvéksa, nájlepsa 'zenszka, gda okōli dōma vsze napuni z-lübéznosztjov, z-molítvami. Nebeszko pozvānye za 'zenszko je to, deco na molítvi, na poníznooszt, pobožnooszt vcsiti. Prěkmurszke 'zenszke morejo tak bidti, kak 'zivi blagoszlov, kak nebeszka lübéznoszt, naj bodo kak sōla cēlomi szvétí. Vu tom poglědi 'zelē od Bogá doszta blagoszlova Szobotskomi 'zenszkomi drůstvi, stero drůstvo je vszgdár pédo dávalo za 'zenszki ideal!“

Ti pa moj szin Sándor bēzi po oco. Pri ritari ga náides, paszus dá piszati na űtro za teocsicsa, Domō ga zazovi vcsaszí. Posepnovsa nyemi, ka ga csákajo, naj brs ide domō! Ali tak na tiho nyemi posepni, ná drůgi necsūjejo.

Sándor pojbar je szvojimi szlōkimi nogāmi frisko premero do rítara pōt. Kak sze je notri obrno z-ceszté na mála dverca k-ritara hízi, vcsaszí je zacsno sepetati, ali tak glaszno, ka szo naceszti sze naganyajōcsa zmēno spílajōcse deklíne i pojbjje vszi dobro csūli.

— Ájta, domō hodte! Ágici szo vōgledí prisli. Őzeniti sze cesé 'znyōv 'Zilavcov Jancsi!

— Ka právis moj szin?! prsnfcke szo prinasz? . . . No te bíró kuma, neposztavite vō pasusa od toga teocsicsa. má bidti, ka gosztűvanszke pecsénye bodejo 'znyega! Pipó szí je v-zebko potiszno i z-vednákimi sztopáji zadovolno hitro proti dōmi sō. Sándor pojeb je uprav meo nogé zdígávati, csi je folgao 'znyim idti. Ali bár kaksté sze je pascso, na ceszti sze zmēnyajōcse deklíne i pojbjje szo ga dōnok prehítli: vszi szo 'ze predoblokmi nasztregáváli.

Sztō récsi je telko, kak edna, za fertao vōre je 'ze cēla vész zvēdla, ka 'Zilavec Jancsi na csūdo vszáké dūse! — nakoga trifertale szeliscsa gléda, z-velkim fāndusom i zidinov navkūp, je Būki Bandia cséri Ágici vōgledí prisao. I tō szo tūdi vzedli glaszé 'zelní lūdję i nájmre tute noszēcse 'zenszke, ka szo prsnické z-Ágicov ní edne récsi nē mogli gūcsati. Tak je níkam minōla, ka jo je mati níkak nē mogla gornáidti i pred nyé prítisznoti.

No ali csi szo prsnické glih nē csūli Ágice obecsanye, z-velkim trōstom szta je odpűsztila z-blā'zensztvom napunyeniva sztarisa. Komaj, kak szo prsníci odísli, je Ágica tūdi naprēprisla z-kámre. gde je za velkov skrínyov v kōti potēgnyena bila, gde je bogme prēk trí vōre kūcsati nē nájprijětnēse bilō. Ali escse nevedgodnēse je bilō poszlūhsati ono dūgo, vucsēcso i kárājōcso predgo, stero nyē je mati dr'zála i stera bi znábidti do gojdae nebi prisla do konca, csi nevedōcs necsákano nōví gōszt nebi prisao k-hízi keszno vecsér, vu hitro i doszta gucsēcse Tilojove Evíce kēpi.

Po Sostaréca govorényi szo escse dr. Popp sinyór Zagrabecskoga Ev. 'zenszkoga družtva pozdráv tolmacsili i naprédáli.

Gospá Nemojca szo gori prcesteli družtva prigodo vu tej 25 létaj zgodjeno, stero vu cétoti tüdi prineszemo vu pris. numeri.

Veliko navdüsensost je zbüdilo vu nazöcsi bodöcsi ono naznanilo, z-sterim szo gospá Nemojca vöoznanili té veszéli glász, ka szo gospá dr. Sömenoja 1000 din. vekivecsne fundatie djali, stere sume interes sze vszákó leto ná ednomi dobroga vcsenyá i znásanya szíromaskomi osznoventíki darúje. Potom szo gospá Jarnevicsoja Junkunc Sándora fundácie interes 170 Din. Ocsék Ferenc gimnazije II. razreda osznoventíki prékđáli. (Osznoventík, kí je szírotícs, nema ni ocsé, ni materé, szíromaske sztáve pojbar, med szkuzami zahválo 'zenszkomi družtvi tó materno szkrbnoszt, ali tüdi szmo vidili med nazöcsi bodöcsimi szkuznate ocsí, steri szrdcá je obhodo té pokáz, v-sterom szta sze szükésína i milosztza szrécsala. Dobro csinénye bole obeszeli onoga, kí dá, kak pa, kí je vzeme.) Potom sze je öszvetni gyúléš zaklúcsó. Nazöcsi bodöcsa navdüsena vno'zina je z-szrdcá zhájajöcsöv pobo'znosztíov szpévala nas evangelicsanszki hymnus: »Trdi grád« i vu szrdci z-nepozáblenim szpömenkom odhájala z-Bo'ze hiz'e.

Po szlúžbi bo'zój szo g. Kováts senior pözvali k-szvojemi sztoli vizíko postúvane goszté. Bilí szo escse pozváni: g. Siftár Géza orszacski poszlanec, g. Benko Józef senioratni, Vezér Géza

gmánszki inspektor, dr. Skerlák Vladimír senioratni právdénik i Nemeč János prezbitér. Med cšrsztvim, veszélím zgovárjanyem, v-sterom szo dr. Popp göszt z-szvojím, gde sálním, gde öszvetním lépím prijétním prípodávanyem i vedrnoszt büdésímí anekdötami vodili, je hitro teklo vrémen, tak da je 'ze 4 vóra minöla i príprávlati sze je trbelo v-Mozi k-naprédávanyí. Povílicaj sze je 'ze valíla vno'zina, ali v-Mozii je escse dr'žalo návadno nedelno naprédávanye do 5-te vöre. Gosp. Dr. Popp senior szo z-szvojímí túvárisímí k-kolodvori hítili pred na vláki sze ob 3/45 vöri prípelajöcse ev. dühovníke. Po príjaznívom pávidényi i notrípokázanyí szo vküpnó sli k-Dittricha mozii, steroga presztore je na ednök velíka vno'zina brezi rázlocska vere i národnosztí nábíto napuníla, tak da je jí velíki racsun sztáti bíó príszíljen. Hválevrédno je Szobotske i nyé krajíne obsínsztva ono lépo vküprazménye i jedínsztvo, stero sze vszígdar poszvedöcsi né szamo od íntelígcíe, nego vu vcsíní od vszé sztancsarov etaksega hípa, gda náímre vu verszki dugoványaj trbé vöpokázati blíznyega lübézen i prí podpéran, i dészno podati. Tó je bíla od nígda máo Prékmurcov korena jákoszt i tröstamo sze, ka i nadale táksa osztáne. Ka szo sze náisli, kí szo sze özďalécs ognolí i né meli völe k-nam sze príblízati, povémo, ka szo jí nyíhóví neodlásaní poszli zasztavíli.

Naprédávanye sze je po 5-toj vöri precí zacsnólo. Po góri potégnyeni povísza je predna-

-- Dáj vam Bög dober vcsér! Pómozi vam Bög Evica szöszedica! Odgovóri Magda matí. Hát znáte szöszedica, záto szem prísla k-vam tak keszno vcsér, ár né ka bí kákso falíngo napravíli, kak tó szamí dobro véte, ár bí próti Bógi nezrecsena gréhota bíla Ágíco tomi röplavomí junákí datí. Naveke bí zapravíli tó prílicsno persóno, káksa je ona, stera je pacs vrédna k-szebí valón junáka i náide sze nyé tüdi i né je príszíljena k-szprhnyényeni plúcs mladéncí zavézati szvoj lépi zdrav 'zítek, steri na nyö csáka, znáte nözaman, ka lüdjé od nyega gucsíjo, ka nesztanoma poteke prag klácsi. Ka valá komí velíko bogásztvo, cší nema zdrávja: táksi cslovek je né cslovek. Viste tam je moj vrli szín. On je 'ze na nyé valón decsko nape-táj. V-szedem vármegyöví nega od nyega bole fickasztoga, fájnoga decska i póleg toga, kak je cseden, vrli. delaven, kak de szrecsna 'znyím Ágíca! I escse kak ta sze síkala. eden k tomi drúgómí! Szam Bög nyídva je eden drúgómí sztvóro. Rávno tak, kak dvé ró'zi vu précímb-

nom ogradseki. Bög pokastíga onoga, kí bí na nyega lí za edno píknýo híbe mógao pravítí. Nema an níkse falíngé, níti za edno makovo zrno né. No nemam pravíce szöszedica?! Tó je vsze z-ednov düskov zlomotála Evica, tak da je Magda komaj, kak szí je ova maló szapo popríjéla, prísla k-récsi i te tüdi szamo telko je mógla pravítí:

— Isztína je, isztína düsa mója szöszedica!

— Evica je pá popádnóla níť gucsa:

— Jeli bár düsa mója szöszedica! Pa znáte nyídva sze 'ze razmíta. Bálínta szrdcé k-Ágíci, Ágíce pa k-Bálíntí vlecsé . . . 'Ze szva szí domá z-ocsom né szamo ednök zgucsávála, ka nyídva je Bög eden drúgómí sztvóro. Zvöntoga szva szí 'ze domá z-ocsom pogúcsála, kak zravnavá decé sors? Te sztaréši szín Gyosko domá osztáne prí hí'zi. Bálínt sze pa k-vam notrí o'zeni. Vas fundos je tak velíki, ka bí escse

mi sztála *Ziva obrázka* od nase pri vszê tak lübezníve i lüdne goszpodicsine, herzig Jonás Erzike notri pokazana. Oh kak kraszno vidênnye! Tá vu lepô cvetécsem szprotolêtja devojksztvi, lüdna i prijétna goszpodicsina je z-szvetloszti glôriov obvzéta, „25“ broj kazécsi prelêpi vênec dr-zécsa, kak edna fabulna tündérica sztála prednam i obajavno zocsárila nazôcsi bodôcse. Navdüsevno i neprehênnyano ploszkanye, je v-obilnoj meri zéla i ponôviti mogla pokáz.

Potom je Siftár Didi v-patikárszkom pozványi bodôcsa goszpodicsina, csí Bodonszkoga dühovnika, odprla vu prebránom horvatskom i premenyávno vu vogrskom jeziki naprêdávanye. Vu horvatskom jeziki govorênnye sze ji je jáko lepô sikalo i donécs glászilo na nyéni vüsztaj, stero je nam tak razmeto bilô, kak nas materszki jezik. Za pravice volo zê eti zamerkamo, ka tá prijazníva mijo szladkoga jezika goszpodicsina je z-szvojim sálnim, szprevédnim i humoricsnim govorênnyem, kak je naznanyüvala, konferálivala programa tekáj, poszlühsávcov paszko celô doj zavézala, do nyihovi szrdc szégnola i obilno navdüseno ploszkanye zéla.

3.) *Melodráma: Nocsni prihod*, píszao Gyulai Pál, poszlov. je, kak je tó konferektorica szprevédno govorila „az öreg sztríc.“ Naprê je dála goszpá Cserniojca Vértes Etelka. Szprevájali szo jo; na zongoraj Kardos Piroška, na csellói Ottó Bajde. Tak naprêdána deklamácia, kak szprê-

trijé hrami meli nanyem meszto. Nê je isztina düsa moja szôszedica? . . .

— Vê je tó isztina, isztina i ovo je tüdi isztina — skrábavsa szí Magda pod pocilom glavô, — liki cslovek szí dönok dobro more premiszliti, kak bi bilô nájbôgse?! . . . Ár Bálint escse dúgo vrêmen má szlú'ziti pri szoldákaj. I dokecs sze odtisztec oszlobodí, szí nacsí zná zmiszliti, nacsí szí znáta i vidva zmiszliti, po etaksem moja csí med dvema sztôcoma podklôp szpádne.

— Ná sze mi obêdvê nôgi poterata, csí jasz moja récs prelomim. Odtoga sze nemate bojati! vê nasz tak dobro poznate, i poznate Bálinta tüdi. Jeli bár düsa moja Ágice? . . .

Na Ágice szrdcá veliko mirovcsino je zénitvi delo tak odprávléno, ka szo k-Zilavci glász poszlali, naj na Ágico neracsúnajo . . .

(Nadaljávanye pride.)

vodno igranye sze je publikumi jáko dopadnolo, vsz szo sze ogvüsali, ka tá zevszê sztráni od nature z-tak lèpimi szpodobnosztami i zenszkimi jákosztami blagoszlovlena goszpá v-szpodobni naprêdávanyaj veliki talentom má. Té pokáz je z-isztinom szrecsno bio na primerne oszobe odebráni. Navdüsevno ponovno ploszkanye szo zeli.

4.) Na zongoraj je igrála goszpodicsina Kováts Annuska, Danse Andalouse, píszo I. Ascher. Od nyé je znáno, ka je vu toj vrszti igre na virtuosztva vizszikoszti i zê szamo nyé imé je zadoszten zálog dobroga razveszeljávajôcsega naprêdánya. Kak vszígjár, tak tüdi i eto pôt je bajavno zocsárila poszlühsávcé ino nyim jáko prijétno, nepozábléno, veszélno dühovno v'zívanye szprávilá. Neprehênnyano navdüseno ploszkanye je dobíla, stero sze je po ponovlenyi, gda je edno znáno popêvko szcsalíla vö z-málimi bisztrimi prsztámi z-zongor klaviature, vu nájvisisój navdüsenoszti szkázalo i dugo nê hênnyalo.

5.) *Fantázia, z-opere Cavalleria Rustikána*. Naprê szo dáli: Nádaí Laci na zongoraj, Bajde Ottó na violin cselói i Nádaí Érnô na violini. Kak je prijaznívoga govorênnye konferálkinya zê naprê vönaznaníla govorécsa: igra je vszígjár lèpa, csí jo gli eden igra nê pa trijé etaksi odlicsni mladénci. Tak je zê naprê gori potégnyena bíla poszlühsávcov náleznoszt i nê zobszton, ár szmo z-isztinom takso cinkorno meli prilíko v'zívati, kakso je li vu veliki mésztaí vu híresnyi dvoránaj narétci csüti. Igrálci szo za poszlühsávcov szrdcsno zadovolnoszt z-neprehênnyanim ponovlenim ploszkanyem honorêrani.

6.) *Cseílo Solo*. (Wienavsky: *Legenda*) igrao je: Ottó Bajde z-vírtoöznim nászhajom. Szprevájao ga je Nádaí Laci. Szamô od szébe sze razmi, ka je v-obilnoj meri navdüsevno ploszkanye v'zívao.

7.) *Peszem*. (Molítev) Z Alessandro Stradella od F. von Flotow. Popêvala je goszpá Kotnikojca z-Maribora, na zongoraj jo je szprevájala Kováts Annuska. Za lèpo düso in szrdcé gibajôcse popêvanye je navdüsevno ponovno ploszkanye zéla i z-sôpkom cvêtja honorêrana.

8.) *Rokoko plesz*. Notri pokázemo k-koncovi eden plesz, nam je naznaníla konferálkinya govorécsa: nê znábídti káksi moderni plesz, takse mo zagvüsno meli prilíko escse eto nôcs pri Dobrai vu obilnoj meri v'zívati. Nego eden indasnyi plesz, z-sztároga vrêmena, kaksega szo moja sztára mama i papa plészali. Vszi szmo nálezno

csakali. Plészale szo Hartmann Irénke, Kardos Katica, Kardos Gabi i Jónás Er'sike, zongorála je Kardos Piroska. Tákse szmo escse v-Szoboti nê meli priliko viditi, i stero je 'ze, kak novina visziko cenjeno, nêpa csi lêpe, vu nedú'znoszi cvetécse goszpodicsine produktêrajo. Cêloga naprêdányá dokoncsetek je z-tém liki edna korôna djána na vsze. Ponovno navdúseno ploszkanye szo v-obilnoj meri 'zele.

Vezdásnyemi cácvnomi pokolênýi sze je csüdna i szmêha vrêdna vídla indasnya krinolin 'zenszka nosnya, stera je odszpodi segavo sűrila, ali stera je zagvüsno od vezdásnye vöszke krátke, komaj do szlôkony viszécse i szkôsz vidne 'zenszke nosnye uprav naprêvalon bíla, nê je odsztôpila od 'zenszkoga szpôla te nâjakse jákoszti, od szreme'zlvoszti; nê je kázala neszreme'zljivo têla oni kôszti, od steri szreme'zlvoszt tó 'zelê, nâ zakrita osztánejo.

Na cêlo naprêdánye brezi vszega prilízávanya, pôleg dúsnevészti lehko vadlújemo, ka je nemogôcse razlôziti, stero bi bilô bôgse, ár je vsze nâjbôgse bilô naprê dáno i vszi, kí szo sze trüdüli szo hválevrêdno odpravili na szêbe vzéto igro i nepozábleri osztánejo pri nazôcsi bodôcsem obcsinsztvi. Zagvüsno szo prijéten vecsér szpravili vszém, kí szo v-nyem tál vzéli. Vö szo zadovoljena' escse i tanájvisisa 'zelênýa. Mí pa z-szvoje sztráni z-szrdcá hválimo 'zenszkomi drúz'tvi, steroga te edne kotrige szo vise môcsi szlúz'ile szvoje szv. pozványe; hválimo táljemájôcsim igrálcom, stero je nam priliko ponúdílo eden dober veszéli vecsér v'zivatí; hválimo vszém, kí sza gotovi bíli oszobno i materiálno nas cíl podpérati i tak D. Dômi 2815 din, lêpe sumê dohodka szpraviti, na steroga je gorécsa potrêbcsina.

Vise szo plácsali: Dr. Popp Filip senior z-Zágreba, Benkó József, Vezér Géza inspektora, Darvas Aladár z-Kri'zevec, Ratkol Tivadar, Luthár Ádám, dr. Goljencsek Josip, Godina Stevan po 100—100, Cvetics János, Vagája Ljudevit po 80, Brata Siftár in Háhn, Dobrai Jánosova po 60, Dobrai János, dr. Vályi Sándor, Kühár Stevan Márkisevci, Skrabán János, Kühár János Pucinci, Jónás János, Rupnik Rudolf, Hirschl Ferenc, Tarcay Andor Antonovác, vdov. medgjesi Somogyiova, Dr. Kühár Sándor z-Ptuja po 50—50, Hirschl Kálmán i Ludvig, dr. Bölcs Gyula, Fürst Ödön po 40—40, dr. Muster József, Heimer Arnold, Rehn János Tisina, Stftár Lajos po 30, dr. Koljič, Kirbisch Ferenc, Meszarics Stevan, Hartmann

Ferencova, Cipótt Viktor, Dujc učitelj, dr. Sömen Lajosova, Siftár Didi, Eberl Róza, Horcsics Lajosova, Porédos Stevan Tesanovci, Csernijova Vértes Etelka po 20, Heklics Stevan, Schök Samu, Vukán Géza, dr. Geiger po 15, Makári Aladár Sálovci, Pollák Gyula, Péntek Kálmán, dr. Pintér Miklós, Kühár Stevan z-Tesanovec po 10 dinári. Vszevküp 2225 din.

Szledi je veszelica bíla vu Dobraia presztoraj, steri szo sze z-elitnim, prebránim obcsinsztvom napunili. 'Ze dávno szo nê meli tê presztori szpodobni gosztév. Vszáki je naisao za szêbe potrêbno tüvárístvo, v sterom sze je razveszeljávao. Mladézen je neprehênýano plészala i dúga nôcs je prekrátka bíla. — Ka spekulántni cslovek szem okôli pônôcsi szpogledno pleszne presztore, miszlvísi szí, ka lehko fal dobim kúpiti za Diacs-ki Dom petrézeljem, mogôcse ga povôli odávajo? Ali naszádo szem sze! Za tó zelenýe je eto pôttü klíma nepripravna bíla. Tak goszpodicsine, kak plesza 'zelne goszpé szo v-edno povôli plészale. Petrézelma je niedna nê odávála. Zátó da szem ga nê dôbo kúpiti, me zahválnoga vcsiní, sto mí ga na D. Dom z-dobrevôle prineszé, csi de bár mrkevca. Csüdüvao szem sze, ka tá mladézen vu tom vnôgom plészanyi od nêg nepride, kakda je mogôcse tó tak dúgo nôcs vöpresztáti? Szeveda — to edno pokolênýe tó odtoga drügoga öröküje i tak sze nigdár ne zménka. Tak je bilô nigda, gda szmo mí plészali, tak je zdâ, gda vezdásnya i tak bode naprisesztno, gda de pá tiszta mladézen plészala.

Escse i vgojndno ob 6-toj vöri szo gori bíli Bachusovi popevje i prinásali nyemi áldove!

No hodmo 'ze ednôk odtéc! — Po szvétoga Jánosa i tak zvánoga: „Stêh Wein« áldomása potrosenyi szo i Dobraiovi presztorje zanêmili! . . I pôsztaló je veliko vtíhsanye!

CSÚVAR.

Po zemli hodécsi angelje.

Na Szobotskoga Ev. 'Zenszkoga Drúz'tva 25 létnico.

1900—1925.

Ví, kí v-lêpom szprotolêtji hodite, Na vsze kraje díсно cvêtje broдите, Ober vász je szíva, vedrna néba, Szrdcé vam je puno z-blá'zensztvom méra: Ví, kí 'zivéte brez' szkrbi, mislênýa, Szte csüli kaj gúcsati odrplênýa?

Jeli verjete, ka je nê vsze szveklo ?
 Kelko million má manstro veliko !
 Steri sors i kríz je tak neznoseni,
 'Znyega bremenom szo tak obtézeni,
 Da vu dŕisi-têli pomenkávajo,
 Od teske manstre, brige pohájajo.

Veszéli cslovek, kí escse netrpís . . .
 V-mantri bodôcsega zakâ nevidís ?
 Vu v-nôgom je od tébe bogatêsi —
 Mantra vcsiní 'zítek plemenitêsi —
 I tó znánye nyemi vtihsa bolezni,
 Gde jeszte mantra, tam je i Bôg blúzi !

Ka je plemenitêse, kak vtihsati
 Osztávlenoga bolezni, zmáhati ?
 Dús nas' veszélnošt nyemi darúvati,
 Teskoj golgoti nyegvoj aldúvati.
 Dúh, steri trôsta, kríz vtihsáva, zmága,
 Szi tál jemlé z-Bo'zega deloványá.

* * *

Glédajmo en' váras !

Po nyega presztoraj
 Jezere hodijo vu szvekli oblêkaj !
 Palacse lescsijo, hintôvje frnijo,
 Tak da sze vílic tla od nyih iszkrijo.
 Od znôtra je pa vsze z-bársanom povito,
 Pred dverami híz sztojí ínas na szlú'zbo.
 Dájo sze viditi v-bôtoblokôv szkládi
 Zláta i szrebrna précimba v-vrsáji ;
 Dnéva szvetlosztso elektricsnoszt premága,
 Vno'zina, nászladnoszt grô'zanye, hrabuka..
 Vidite ! — táksa je : Ta lícsa oblíka !

Glédajmo té váras !

Vu szpôdnyi votlínaj,
 Kak grozna vonyúja láda v-nyé szpodínaj :
 Na csonto povehnyen sze mantrá en' otrok,
 Z-halami je pokrit, gecsí od mrazi mók !
 Ti ovi kôl' nyega na gnílom szlámnyeki
 Sze mantrájo brez szna ; na zboznom
 [lo'znyeki,

Nemore zaszpáti, szemtá pri materi
 Sze lícsa, obrácsa, vu velikoj mantri.
 Gláda trápanye ga nenihá zaszpáti,
 'Zgajôcsa lakovnoszt vmiriti, múcsati.
 V-neznosenoj mantri : jôcse, brecsi sztrahsno:
 „Lacsen szem“ dajte mi, csi krúha drobtino!

. . . Zbúdijo sze ovi, bô velka hrabuka . .
 Glédajte ! — táksa je : ta manstre oblíka !

Vu táksém vrtéli, vu lüdi povôdni
 Sze valí válovje vu vno'zine môrji.
 Te eden mlajíno, te drúgi díšno cvêtje
 Noszi ino mecse vö, nam na vidénye.
 Kí na brêgi sztojécsi, gléda tó zmêno
 Veszéli sze v-szrdci, obajan szprevédno !
 Li szamo gda príde eden vál batriven,
 Dívjêsi od ovi, szmogorno sztrahsliven,
 Z-velkov mocsjôv vderé on gori z-vrtéla,
 I poká'ze gnúszén zdr'étek globocsin dna,
 — Na nágom têli je ranya lícsa mrele,
 Stera sztrôszí zrák i szká'ze sze nevola.—
 Cslovek sze sztrszne i zmrzne krv vu 'zilaj..
 Miloscsa, gde szi ? — Csi jesztes vu
 szrdcáj ? !

* * *

Prídejo angelje . . . Nemajo perôti.
 Po zemli hodijo po 'zalosztí pôti.
 I ka tê csiníjo, je nê szenya, zdénye,
 Za nyimi sze ká'ze milosztse csinénye.
 Zovéjo sze : lübézen ! lacsne krmijo !
 Milosztso csiníjo, gdestétá hodijo ! —
 Zovéjo sze : dobrôta ! vrácsijo rônoga —
 Jákoszt bode z-grêha, blagoszlov z-húdoga!
 Vszepovszédik szkuze brísejo doli z-ôcs,
 Dobrôto csinécsi, blagoszlov szêjajôcs !
 Na püsztíni rô'ze, na szüházni cvêtje,
 Na zmantráni szrdcáj raszté míra lísztje !
 Lícs i trplénya mrák sze lepô zmiríta,
 Na nébi sze szká'ze míli ró'zec 'zítka !

Oh ví, kí tó csüdo znáte doprineszti,
 I navcsíte drúge tak szrdcá lübiti,
 Brez pítanya imén vasz tak vszáki pozna —
 Vász, dobri szrdc 'zenszke, csinénye

[vase zná.

— Vasa dela szo boj, prôt' nemáratnoszti,
 Obládnoszt 'zenyate z-poglédóm miloszti.
 Plemenito, velko je vase pozványe :
 Teskomi trplényi glob'ki grob kopate !
 Grob, z-steroga potóm, csi sze gori zbüdi
 Mantra, trplénye sze na radoszt premení !
 . . . Milosztse angelje ! Li naprê v-ednoma,
 Po tój lêpoj pôti ! Na lübéznoszt szrdca,
 Na doj zbrízanye szkúz vu Prêkmurja pôli
 Vszigdár, vszigdár tú'zni prílik bô povôli ! . . .

F. J.

Veszeljá dnévi.

Piszao: HÁRI LEOPOLD ev. p. dühovnik.

Krsztsanszka vera je nigdár nê prepovêdala veszeljé, radoszt. Csi bi Krisztus vu vezdásnyem vrêmeni tûdi tam bio zszvojov dűsov med tisztimi lűdmi, steri v etom fasenszkom vrêmeni plésejo, sze veszeljő, bi nê bilô nikse falinge. To je velka falinga, ka dnesz je veszeljé, radoszt, plesz nê krsztsanszko. Nega v tisztom dűse, nego szamo telovno i materiálno csütênye. Ali szmo mí prôti pleszi, prôti fasenszkomi veszeljê? Nê! Krsztsansztvo i veszeljé je edno drűgomi nê naszprôtno. Jezus je gda-gda tûdi v veszeljé hodo, nyegovo szrdce je vszigidár puno bilô z-lűbêznosztjov, radűvao sze je z-radűvajôcsimi. I Nôvi-Zákon je tûdi radoszti kniga. Radűjte sze! Sztem glászom razglászi angel betlehemszkim pasztêrom toga Velkoga. Kak je lêpa Krisztusova vera, krsztsansztvo, ár je z-Krisztusove vere vőzaprêta vszáká hűdôba. Krsztsanszkoga csloveka 'zítek vszigidár szamo veszeljé i veszeljé more bidti. Za csloveka volo je vsze na szvêti, vsze je cslovecse, zato eti nema meszto 'zaloszt.

„Vsze je vase!“ I Pavel apostol nam dale to právi: vsze je vase, ví szte pa Krisztusovi. Eden zláti prsztenek je mála sztvar, ali csi eden taksi prsztenek ednoj mládoy devojki na prszte potêgnejó, sztem na nyô gledôcs 'ze szvêt ménsi posztáne, sztem sze doszta vrát zapré pred nyôv. Tak posztáne ménsi szvêt právomi evangelicsánszkomi csloveki z etov recsjôv; ví szte pa Krisztusovi i szkoz Krisztusa — Bo'zi. Vsze je nase, za vsze lehko szég-nemo i dônok nê po vsze, vu vszákó meszto lêhko idemo, i dônok nemremo tá idti, koma bi nasz Jezus nê mogao szp-revoditi, vsze lêhko vcsinímó, ali dônok szamo tisztó, na stero Jezus gorizapise: dopádne sze mi. Rimláci gda szo na veszelico sli, szo szebov pelali szvojo deco, nâ szvojo deco vidôcsi ne vcsinijó nikse lagojije. Práva krsztsanszka, evangelicsanszka dr'zína i cslovek szebov more zvati na veszelico Jezusa, ár szamo tak osztáne nyegovo têo i dűsa csiszta i zdrava.

Pítanye je, sto sze vszigidár lêhko veszeljé? Sto noszi vszigidár v szvojem szrdci veszeljá i radoszti szveklôcso? Keliko ji hodi z 'zmetnim krűzom po 'zítka sztezi! Keliko ji pozábi szmêh, keliko lűdem posztáne obráz naveke 'zalosztni! Zakâ falí vu vezdásnyem vrêmeni z doszta lűdi 'zítka veszeljé i radoszt? Zátó, ka ne hodijo v sôlo k Jezuzi, šteri nász navcsi leteti z polszkim fticsom proti nébi i nebeszko peszem szpêvati Bôgi i tak nam vűpanye i batrivnoszt zadobiti.

Plésejo i plésejo lűdjé okôli Karnevál hercega, tak kak lêhki sznêg v zimszkom vötri, ali dônok je tak malo nedűznoga veszeljá v lêpi dvoránaj, tak doszta 'zmetni miszeo sze trôszí v bálszkom lűfti. To veszeljé je szamo tákse, kak lêpa bêla rôzica v velikoj vrocšini, zátó sze ne csűdűjmo, csi je dneszdén tak doszta táksi dűs, stero na veszeljé tak glédajo, kak na preminôcse detinszko vrêmen: bilô je, ali nega ga vecs!

Dneszdén mladina szamo na edno rêcs poszlűhsa, stera rêcs pa szamo pokvarí nyuvo dűso: pascsi sze! Pascsi sze 'ziveti! I mladina pa be'zi, bojijo sze mladénci i devojke, ka do kêszni: oh eden peklenszki glász sze glászi v nyihovom szrdci: pascsi sze 'ziveti i steri poszlűsajo na tó rêcs, pred szvojim vrêmenom obsztarajo, prvle, kak bi zaisztino mládi bilí, 'zmetno noszijo na szvoji plécsaj 'zítek.

Kak rôzica 'zelê szveklôcso i toplôcso szunca, tak 'zelê cslovecse szrdce veszeljé. Iscse veszeljé v nemorální drűztvaj, pri víni, v pitvini, v grêhsoj lűbêznosztí, ali zaman je vsze, veszeljé be'zi pred cslovekom i tak nemre veszeljá zadobiti. Ár cslovek szamo tak zadobí veszeljé, szamo je tak blá'zeni nyegov 'zítek, csi blá'zenoszt ne na grêha pôti, nego na morálnosztí, na csisztôcse bêli sztezaj iscse.

Krátko je ono veszeljé, stero nam grêh ponűja, krátki je taksi 'zítek, ár krsztsanszko veszeljé i radoszt szamo na csiszti potáj, na szvekli sztezaj jeszte. Sto na tó sztezo sztôpi, gde sze vszákí dén nájde z Jezusom. tisztí sze navcsi veszeliti, vszigidár veszeliti, csi bár drűgo nema, kak szziromaski csaren krűh, táksi sze zná

veszeliti máloj polszkoj rôzici, veszeliti szunci, veszeliti szvojemí pobožnomi 'zitki.

Karnevál herceg, fasenszko vrêmen je med nani. Zové nász, naj sze veszelimo. Lêhko poszlúhsas na nyega, ali nepozábi, ka szamo tečasz más veszelje, dokecs z-ednov rokôv Jezusa držis za rokô, ali veszelje te povrže, csi ti vkraj obrnês szvoj obraz od Krisztusa. Boj veszeli, tvoj je cêli szvét, ali nepozábi, ka i szi pa Krisztusovo dête. Gonsztani zâto, drágo evangelicsanszko údosztvo, pogledni v-cton: fasenszkom vrêmeni na lêpo, csiszto nébo i prâvi: znam, ka morem csiniti. Vcsini tiszto, ka ti dšnavêszť prâvi, sztoj na szvojem meszťi mocsno i trdo, kak pecsina, osztani i bojdi prâvi krsesenik prâvi evangelicsânc, csi bár ôđi tebe cêli szvét peklênszki piesz plêse.

Rázlocsni máli glászi.

Eden miszionárius v-Prêkmurji. Komaj, kak szo horvatski nasi verebratje od nász odhájali, pá nasz je eden prijêten gôszť pogledno: Benkô Viktor z-Zombora, angliski i amerikanszki verníkov miszionáriuski dühovnik. Nyega Angliski i združeni amerikanszki držel protestânski verníci placšújejo, oni szo ga poszlali eszi vu Jugoslávijo za miszionáriusa zâto, naj eti poglêdne brezi pasztêrov osztányene ovcé ino je organizêra. Etakse miszionárius dühovnike zvônêsnyi nasi verebratje nê szamo med pogane posilajo, nego vu vszâksi táksi orszâg, gde protestânsje vu mênšini prebívajo i escse sze znâbidti pregányajo. Zagvšsno je csúde vrêdna tá âldovovgotovnoszť, stera vu zvônêsnyi nasi verebratov szrdcâj 'zivé. Oni nê szamo domâ držijo gori pêlde vrêdno szvoje gmâne, nê szamo domâ držijo gori szírotne i szíromâke varvajôcse nâszťave, hrambe, diacske dôme i. t. v., nego sze neszpozábijo med teskimi nâszťaji 'zivôcsi szťiszťkávajôcsi verebratov szvoji. I k-nam szêgne nyihova mîla, pomocsna rama, z-sterov szíromaske gmajne, nas Diacski-dom dobrovolno pomâgajo. Oni necsiníjo tak, negucsíjo, kak 'zâloszťno prinasz vnôgi: ka máram jasz za Diacski dom, steromi haszka nevzemem, one pêneze, stere bi na nyega meo dati, ráj zapijém, ali zakadim, ali gvant, ali zemlô kúpím szebi za nyé, ali ka máram jasz za mojo gmajno, meni je

vsze edno, csi sze cêli szvét na katholicsanszťvo obrné, pa csi rávno na poganszťvo — naj szamo meni dobro bode! Nê! Oni tak csúťijo, ka da szo oni szrecsni bíli Krisztusov evangeliom szpoznati, dúzni szo ober vu veri szvojoj escse szlabi verebratov túdi veroszťvâti, na nyé szkrb nosziti. Oni tak obcsúťijo ka je nyim túdi pravo Zvelicsitel Krisztus one recsi: „Kakoli szte vcsinili ednomi z-eti bratov moji ti nájmênsi, meni szte vcsinili.“ Mâté 25. 40.) Tê zvônêsi nasi verebratje uprav jáko lúbijo szvoje vadlúvânye, zâisztino viziko prestímajo szvéti evangeliom i vu nyega blagoszťovi vszém národóm scsêjo tál ponúđiti. Oh bárbi sze nász túdi prijalo kak nájevcs z-té lúbézni, teda bi sze nam nebi trbeľo szťarati za toga volo, jeli szpodobni bodemo dokoncsati nase zacsnyeno delo: Diacsťoga dôma zgotovlenye?! Benkô Viktor miszionárius dühovnik szo nájprve kre granice 'zivôcse, brezi pasztêrov osztányene ovcé, v-raszťorjenoszťi bodôcse reformâtus vernike poiszťkali gori i poglednoli. Nazâidôcs jan. 20. szo eti v-Szoboti túdi szťanolí i na naso prosnyo szo gotovi bíli eden verszki zvecsarek narêditi. Bár szmo szamo vu tenâjblízise veszťnice meli prîľiko tô nazniti, dônok sze je pa nasa cêrkev napunila z-poszlúhsâvci. Na podlagi Apostolszťoga Djánya III. 1—11 szo držali szvéto predgo, vu steroj szo razlagali, ka od zlâta i szrebra dragsi kincs dá cslovecsanszťvi on, ki Krisztusov evangeliom szpoznâ 'nyim, steri evangeliom vu veri národe vküpprikapcsi z-Krisztusom. Pri tom govorênyi szmo sze ogvšsali, ka szo imenüvani dühovnik vu vezdâsnyem vrêmeni na cêrkevnom preszťori nájudlicnêsi predgar, ki poszlúhsâvcov pazko dokonca doli zavêzejo, kí szvoje vcsenyé z-zítka i prígode odebrâni i vzêti pêld znâjo za prîjêtno i razmeto vcsiniti. Velíko navdšsenoszť szo doszêgnoli pri poszlúhsâvcâj z-tém veszêlim naznanenyem, ka sze evangelicsanszťka vera po cêlom szvéti i náimre v-Ruszuszťkom- i v-Ceszťkomorszâgi lepô razszúrjâva i k-cvetêcsemi odraszťki z-mocsnimi szťopâji priblízâva i naprêtere. Vu szvetovnoj bojni zmantrâni národje za dšseven mir hrepênêjo, steroga li szamo evangeliom ponúđi; vu verszki dugoványaj sze nezadovolijo szamo z-zvônêsnyimi ceremuniâmi — z-okusz — pôkuszom, nego tô csiszťo pravico, Jezusov evangeliom 'zîjajo ino iscsejo. Zezâvali szo sze na vezdâsnyega vrêmena ednoga náj-

véksega mô'za: na Mott Jánosa, krsztsanszke mladézni szvetovnoga drú'ztva tájnika ono proro-küvanye, ka za 15, 20 lét Krisztusov evangeliom bode ravnao szvéta národe i goszpodüvao ober nyí. V-tom vrémeni, dokecs szo pri nász bili té goszpodin, szo poglednoli nas escse nê szploy dokoncsani Diacski Dom, steri sze nyim je nateoliko dopadno, ka szo tó pravli, ka oni v-Bácski tüdi namenývavajo D. Dom réditi i tüdi do ga v-tó formo rédili. Diacskoga Dôma 15 osznovleníkov szo blagoszlovili ino je opomí-nali, ka ednók gda z-nasi rôk vöpridejo, z-evan-gelioma zásztavov oni májo sztópiti na nase meszto, nâ bodejo verni i sztálni k-Krisztusi, da zadobíjo vecsnoga 'zitka nepovéhnyeno korôno. Januára 21. szo odnász v-Zágreb odhájali Ben-kő Viktor miszionárszki dühovnik, gde szo na té dén vecsér verszko naprédávanye dr'zali. — Szlobô szmo vzéli od nyí, ali nepozábleri osz-tánejo vu szrdcáj nasi. K. S.

Nôvi delatüvâris. Z-radosztjov nazná-njamo cstitelom nasim, ka Hári Leopold ev, p. düh. z-globocsine szrdcá szvojeja po'zálüvavsi dotésnyo hodbo szvojo, szo notrisztópili med rédne delativârise etoga lísztá. Z-cêlov dü-sov szvojev scséjo szlú'ziti evang. cérkev naso i po etom lísztí. Bôg ji pomágaj vu tom deli nvihovom.

Odebéranye dühovnika. Gor. Szlávecska gmâna je jan. 17. pod predszedníksztvom Godina Stevan petrôvskzoga dühovnika i Fartek F. fârnoga inspektora znameniti gyülës mêla. Na tom gyülësi szí je ednoglaszno za dühovnika szvo-jega zebrála Kováts Károly kaplána, ki szo od 1. nov. 1625. 'ze adminisztrátor vu toj fari. Nôvi dühovnik szo gimnázije vcsenyé v Pó'zóni i v Felsólvövíji, theologia pa v Soproni szpunyávali. 1924. jun. 22. szo ji Kapi Béla püspek v Szombathelyi za dühovnika poszvétili. Potom szo taki mogli notrirukivati k-vojákom v Zagreb. Tü szo pô leta pri Dr. Popp sinyôri szoldacski kaplan bili. Odtéc szo v Cservenko (Bácska) prisli za kaplána, gde szo do 1. szept. 1625. bili. Potom szo nazáj v M. Szoboto, doticsno na G. Szlá-vecse prisli. Nyihovo notriszpelanye március mészeca bode. Vu nôvom dühovniki, kak ji mí poznamo Gor, Szlavescská fara z-szrdcom i z-düsov vréloga, delavnoga i vernoga pasztéra dobí. Bojdi nyihova szlú'zba na zídanye i ôcve-tek G. Szlávecske gmâne.

G. Szlávecsi. 1925. leta narôdilo sze je v fari 52, mrlô je 31, zdalô sze ji 11 párov.

Dús gyajanye. Zburkanya vrédno je ono dús gyajanye, stero nisterni plebánusje pri zmês-nom hí'ztvi doprinásajo. Z-nagucsávanyem, z-ráta-nyem i csi tó nepripela k-cili. z-zatajenyem zdá-vanya prisziljávajo nê kath. sztranko, csi 'ze ona prêksztópti nescse, nâ reverzális dá, ka do deca kath. vere, tó je tó, naj jo prvle odá, kak sze porodí. Namêri sze, ka eti i tam doszégnejo cil, ali nâvecskrát sze tákse hístvo razmecse, ár sztranka nescse popüsztiti. Nê dávno pri vecs táksi 'zenítvaj, stero szta szí tiva mládiva z-lübé-zni prvólila, sztarisje szo odobrili, ali da szo pred plebánusa prisli, kí nyidva je gori szpíszao i po-tom pred ev. sztranko edno píszmo djao, govore-csi: tó podpísi. Sztranka je nê stela podpíszati, pléb. je vönaznâno, ka nyidva brezi toga nezdá. Persze hí'ztvo sze je razmetalo. Dvê lübeznívi szrdc vezalo raztrgnolo i roditelov namenývanye v-vodô szpadnolo za plebánusa zgrablivoszti volo. Ka on mára za vsze tó, kí nepozna famíiiszko-ga 'zitka? Veszéli je, csi zgrábi edno-edno düso, csi bár porobi nyéni dühovni mir i neszrecsno jo vcsiní. Mladénci, devojke, sztarisje i rodbina veroszütjite, da etakse hístvo sze nezdódi na nase vere skodo. Prvle szí trbê od toga popolno po-gúcsati i csi je lí vera zádev, nê trbê v-nyé sz-tópti. Csi pri kath. cêli apárátus: pop. rodbina, barátje, apatice, drú'stva, neszrámno sztópijo vu etak-se gyaje szlú'zbo z-nagucsávanyem, napelávanyem, prisziljávanyem, z-jálnosztjov, obêtanyem: teda mí tüdi neszímimo szreme'zlívi bidti i szvoje ver-nike nyim naporob vu pogübel püsztiti. Nájvecskrát tí k-coj szlihsécsi z-ednov recsjôv neprine-szêjo naprê, ka namênijo, dokecs ga nezamrézijo, gda je 'ze na gyelini zgrábleni, z-popom vküp razmécsi, dájo 'znyim reverzális podpíszati na szramoto szvojoj veri i rodbini. Kak z-szküse-noszti vszáki dén vídimo, zmêsno hístvo je malo, malo stero szrecsno i k-drüge vöre famílii tá zablodjena ovca je tam tühinszka, zametáva sze, a deca szo pa uprav neszrecsni i nepostújejo onoga sztarisa, steri je prvle, kak bi sze vu materé utrobi popríjali, za szkléco lécse ôdao. Milüvanya vrédni szo táksi hí'znici i odúrjenya, nyi sztarisje, kí v-ednoj neszpametcoj minuti, nê szamo szebé, nego te szvoje i nedú'zne osztanke neszrecsne vcsiníjo i porobijo nyí düsevní mir!

Szamovolni dári na goridr'zánye i razsirjávanye Düsevnoga Liszta: Péntek Ivan Gorica 20, Cipott János Polana 3, Vratarics Férenc Predanovci 5, Kodila Sándor Pecsarovci 10, Podleszek Vince Szebeborci 5, Krányec Sándor Krnci 10, Czippott Áron düh. Jagodnyák 20; z-Tesanovec: Paucsics Franc 10, Kühar Stefan gost. 10, Fliszár Jo'zef 3, Savel Mátyás 5, Kühar Jo'zef gl. kurátor 10, Horváth Ivan 2, Siftar János 2, Skrilec Ivan 3, ml. Kühar Stefan 125 Din. Radi bi nadaljávali! Szrdcsna hvála!

Sztrahovita eksplozija v Varsavi. V-veliki dr'závni fabriki rocsni granátov sze je zgodila sztrahovita eksplozija. Materiálna skoda je prevelika. 45 cslovecsi áldovov je tüdi zahtévala.

Darüvanye na Diacski Dom: z-Rádovec 47 kil 'zíta. Z-Szobote Szocsics Ferenc 100 din Z-Küpsinec Skrilec Jó'zef 10, z-Borêjec Cigüt Jo'zef 10, z-Rankovec Dsubán Kati 10, z-Gradisca Horváth Sándor 10, z-Norsinec Miholics Iván z-tüváriscov 50, d. z-Szodote Bác Re'zö ostarjás 30 kil kukorcsne mele, z-Poznanovec 16 l. 'zíta, z-Nerádnovec Balek Jo'zef löd leszä i foringa je z-preminöcsega naznanenya nevedöcs vöosztalo, stero eto pôt poprávimó. Z-Maribora po g. evangelicsanszkom senior dühovniki vküppobráno 2348 din. Szrdcsna hvála mariborszkim verebratom i dühovniki. Komaj nisterno, niti në 200 düs mála gmajna pröti nam vékso vréloszt szka'zúje, liki nase dománye jezérke düs majöcse velke gmajne! Z-Falkovec Pöcsics Jó'zef amerikanar 5 din. Z-Szotine Csurmann Mihály 20 din.

Politicsni glászi. Financsni odbor je odobro preracsun za leto 1626—27. Pöleg toga bode vödávanya 12 miliard 279,899,616 D 30 p., notrijemányo pa 12 milijárd 533,942,619 Din. Té preracsun bode zdä prök dvä mêszecca razprávlani parlamenti. — V Nemskomországi je znövics Dr. Luther vzéo prök vládo.

Glíhanye verníkov v Püconszkoj fari v 1925. leti. Narödilo sze je 87 decé, med témi je 41 mo'zkega szpöla, 46 pa 'zenszkoga szpöla; mrlö je ji 72, med témi je 27 mo'zkega szpöla, 45 pa 'zenszkoga szpöla. — Rojencov, dotöcsno vöpreminöcsi je szpadnolo na poszebne färne obsine; Puconci 9:7, Andrêci 4:4, Bokrecsi 1:0, Brezovci 5:5, Dolina 7:3, Gorica 3:7, Krnci 1:1, Lemerje 9:3, Markisavci 3:3, Moscsanci 5:9, Pe-

csarovci 5:5, Predanovci 3:4, Pu'zavci 6:3, Szebeborci 10:1, Salamenci 6:6, Vanecsa 7:3, Polana 3:3. — Zdalö sze je 37 párov, pr konfirmáciji je bilö 54, med tejmí 25 pojbov i 29 deklin.

Darüvanye na Diacski Dom v Püconszkoj fari: Pintarics Jo'zef Vanecsa 20. Külics Mihály Brezovci 25, ml. Kühár János (Jákob) Püconci 20, Zelko János Pecsarovci 10, Péntek Sándor Polana 23, Zsibrik Stevanova Predanovci 10, Vljaj Ivan Predanovci 25, Kumin Stevan Márkisavci 20, ml. Lukáts Stevan Püconci 20, Mörec Franc Püconci 50, Berke Stevan Pu'zavci 5, Vratarics Ferenc Predanovci 10, Bükvics Ivan Moscsanci 25, Benko Kálmán Brezovci 10, Siflar Lajos Polana 25, Krányec Sándor Krnci 10, Krányec Ádám Krnci 12, Fartely Károly Krnci 10, Pécsék János Szebeborci 10, Verén Mátyás Gorica 20, Pécsék Stevan Krnci 10, Pécsék Lajos Krnci 20, Gergár Károly Andrejci 20 Din. Vszem daritelom nájtöplésa hvála!

Amarikanszke Lutheranszke Cerkvi gmáne szo v 1925. leti 34 növi cerkvéo, 31 gmánszki híz i 21 faröfov zozídale.

Na Polszkom, pöleg edni varsazski novin glásza. (Warsaw Press) je preminöcse leto navékse v krö'zi inteligencije szlisécsi 20,000 r. kath. drü'zin osztavilo pápinszko cérkev i sze je prikapsilo k pravoszlávnoj cérkvi; 8000 zákonszkipárov je protestanszki posztanolo.

Statisztika. Katasztrofálno je grátalo vkrâ od Ríma gibanye na katholicsanszstvo v Csehszkomországi, gde je r. kath. cérkev 1.275.000 düs zgübíla. Racsun csehszki protéstánusov sze je v 1921. z 44.862 povéksao. V-Angliji je szlédnya létä 300 kath. dühovnikov sztöpilo prök vu anglikánszko cérkev. Na presztori Amerikanszki Zdrü'zeni dr'zél sze je protestánszko prebiválsztvo z-19.6, kath. z-10.6 procentmi povno'závalo. V-Itáliji je vecs, kak 20 kath. dühovnikov sztöpilo prek vu evangelicsanszko cérkev i szo navékse evangelicsanzski dühovnicke grátali. V-Nemskomországi 1919. je kath. cérkev pri 83,497 zmésni híztvaj bila intereszêrana. Z-tê je szamo 25,196 bilö v-kath. cérkvi pri zdávanyi.

Luther Drü'zinszki tanács vu Wittenbergi. Intereszantno familiszko vküpprihájanye bode za pár tjédnov vu Wit-

tenbergi, vu onom vársi, gde je Luther Márton reformáció zacsno. Eden pohodník dühovnik Lutherove familije je z-cêloga szvêta na drúzinszko tanacsüvanye pôzvaov küpe rodbino Luther Mártona. Zvün Nemskoga országa v Ausztriji, na Svicarszkom i v Ameriki na 130 mészti živéjo kotrige familije, vszevküp 160 drúzín z-482 kotrigami. Cil vküpprihájanya je, naj sze kotrige ete héresnye familije medszebom szpoznajo, zvüntoga oblúbo vcsiníjo, ka vu dñhi Luther Mártona bodo živeli. Drúzinszki tanács vszáko trétje leto vküppozovéjo.

Protest pravoslavnega škofa. Kakor poročajo belgrajski listi, je poslal te dni braničevski pravoslavni škof Mitrofan prosvetnemu ministrstvu vlogo, v kateri najodločneje protestira proti temu, da se v njegovi škofiji nameščajo učitelji katoliške veroizpovedi. Škof pravi, da ti učitelji niso sposobni, da bi pravoslavno deco učili pravoslavnega veronauka. Za pravoslavno deco naj se nameščajo pravoslavni učitelji.

Posta.

Persa Mihály Milwankee. A naptárak árát köszönettel vettük. Minden rendben van. Köszönjük szives írádozását. A kért dolgot még nem tudtuk megszerezni. Üdv! — **Fliszár Kálmán** Chicago. Na csaszopísze i na Diacski Dom 2—2 dolára szmo do rôk dôbili. Hvála i pozdráv! — **Sándor Gergár** urar Križevci. Radüjemo sze, ka

Vnogo zaszlú'ziti delati i prídobívati pêne je li z-dravimi rokami i nogami mogôcse. Csi sze v-nase koncne kotrige, v-roké, ali nogé káksi táksi beteg vtrdi. steri zácsa trgati, szmícati, rezati, z-recsjôv mantrati, teda je tó velika zádeva pri szlú'zi. Za dobro, hasznovito sze szká'zúje v-tê teski hípaj ribanye i pranyé, mázanye z-nasim prék 27 lét prijétnim, bolessine vtíhsajôcsim domácsim szredsztvom z-Fellerjovim prijétno diséssim „Elsafludom“! Celô hválá pri reumaticsni (protin) bolessinaj, pri gláve i zôbi bolezní. Krepí ocsrsstvi 'zile, i 'zivce, i

sze vam je ete list tak povido. Bár bi taksi glász vzéli od doszti tamoenyi fárníkov! Pré'zalosztno je náimre, ka rávno vu Križevszko nájkésko faro naso, primêrno k-drúgim faram, nájménye hodi etoga listza. Csek szmo vam príložíli. — **Cleveland O.** Dôbili szmo po banki 300 dinárov, písma pa nê. Nevêmo záto sztálno, sto i na kaksí cio je poszlao tó sumo. Proszimo odgevor! — „**A. Szlovencov Glász**“. Redítelsztvi Bethlehem. Vase novine prevec nerédno prihájajo. Komaj vszáko 3—4. numero dobíjmo v-rôke.

Nigdár prekeszno, nigdár prerano

neprídete, csi máte zaneszlívo, gvísno hodécsó z-sveicarszke firme Suttnerovo vero. Suttnerove vóre brezfalinge, tocsno do minut i sekund hodíjo. Popravek zbožni, szlabí vór vecs kosta, kak száma vóra. K-senki dobíte veliki illosztrírani divat-cénik, csi notri poslete szvoj átresz razpositeli g. H. SUTTNER v Ljublani st. 665. Tê sztáre solidne firme cénik ponúdí nezmenkano zberanye vór, zlatíne, kak túdi daril i vszefelé prakticsni szpráv potrébesin v-obilnoszti.

szprávi szen, pa nôvo môcs za delo. Odznôtra i odzvóna bole vózdatnési, véksega dêsztva, kak francusko 'zganyé i nájbolsa szpráva kosmetikom vu těj vrsztaj. 6 dvojnati, ali 2 velikiva specijálniva pikszisa 63 Din. 12 dvojnati, ali 4 specijálni pikszisov za 99 din. 36 dvojnati ali 12 specijálni za 250 din. Z-zábojem i z-postnínov razposíla po szvétí lekarnár (apotekar) Eugén V. Feller, Stubica Donja Centrala 509 Hrvatska.

Pojedini glázki Elsafluida sze dobíjo vu apotekaj i srodnim trgovinaj po poní'zanoi céní po 9 dinári.